

Quartet Nonell

— *Bach, Haydn i Arriaga*

Divendres, 30 d'octubre — 18.30 h
Nau Central de la Seu Vella, Lleida

Ho organitza:



Hi col·laboren:



FUNDACIÓ ORFEÓ LLEIDATÀ



turóseuvella
CONJUNCI DEL TURÓ DE LA SEU VELLA DE LLEIDA

INTÈPRETS:

Sergi Juan Nadal i Martí Bravo
Requena, *violins*
Guillem García i Mestre, *viola*
Martin Mouriz Parra, *violoncel*

PROGRAMA:

Johann Sebastian Bach (1742)

L'art de la fuga, BWV 1080

Contrapunctus I
Contrapunctus IV
Contrapunctus VI
Contrapunctus IX

Joseph Haydn (1781)

Quartet en Mib Major, op.33 núm. 2

I. Allegro moderato cantabile
II. Scherzo: Allegro
III. Largo sostenuto
IV. Finale Presto

Juan Crisóstomo de Arriaga (1823)

Quartet en Mib Major, núm. 3

I. Allegro
II. Andantino – Pastorale
III. Menuetto – Allegro
IV. Presto agitato

L'art de la fuga és una de les grans obres de maduresa de Bach i una síntesi excepcional del seu pensament contrapuntístic. A partir d'un mateix material temàtic, explora diferents formes de transformació i combinació entre les veus. Els quatre contrapunts seleccionats permeten seguir aquesta evolució: des de la claredat del primer, que presenta el subjecte en la seva forma bàsica, fins a procediments més elaborats en els contrapunts posteriors. L'obra revela com un únic material pot donar lloc a una extraordinària varietat musical.

Seguidament, el *Quartet en Mib major, op. 33 núm. 2, «La broma»* de Joseph Haydn forma part dels sis publicats com a opus 33, una col·lecció fonamental en l'evolució del gènere. El seu sobrenom prové del moviment final, en què Haydn juga deliberadament amb les expectatives de l'oient: pauses, interrupcions i falses acaballes fan dubtar sobre el moment exacte en què la música ha arribat realment al final. Així mostra com Haydn converteix l'equilibri, el diàleg i la sorpresa en elements essencials del discurs musical.

Finalment, el *Tercer quartet en Mib major d'Arriaga* constitueix una part essencial de la seva breu producció de cambra. En aquest hi conviuen la claredat formal heretada del classicisme i una expressivitat més pròxima al primer Romanticisme. La seva escriptura destaca per la naturalitat de les línies melòdiques, el contrast de caràcters i un diàleg constant entre els instruments. L'any 2026 homenatgem el bicentenari de la seva mort.